

наб. подався ентеритический вариант. Различные клинические варианты, шигеллеза встречались у пациентов в примерно равном проценте случаев

**Махмудов А.Г., Педашковська А.І., Сохань А.В., Копійченко Я.І.,
Анциферова Н.В.
АНАЛІЗ ДОСВІДУ АНТИБІОТИКОТЕРАПІЇ ХВОРИХ НА ГОСТРІ
БАКТЕРІАЛЬНІ МЕНІНГІТИ**

**Харківський національний медичний університет,
кафедра інфекційних хвороб**

Науковий керівник: професор Козько В.М.

Не зважаючи на великий арсенал антибіотиків, безліч запропонованих схем їх застосування, до теперішнього часу відкрите питання оптимальної антибіотикотерапії хворих на гострі бактеріальні менінгіти (ГБМ). Наявність в Україні до теперішнього часу відсутні протоколи лікування хворих з даною патологією. До того ж арсенал антибіотиків, що можуть бути застосовані у таких хворих, зменшується завдяки наявності гематоенцефалічного бар'єру, який є непроликовим для більшості антибіотиків. Аналізуючи історії хвороб хворих на ГБМ, що лікувались у Обласній клінічній інфекційній лікарні, ми з'ясували, що найчастіше хворим призначалися антибіотики – пеніциліни, або цефтріаксон. Однак у останні роки (з 2006 – 2007 р.) все частіше використовується комбінація препаратів цефтріаксон та левофлоксацил. Ми проаналізували 77 історій хвороб хворих з ГБМ середньої тяжкості. У 32 випадках хворим було призначено цефтріаксон, у 35 випадках – цефтріаксон з левофлоксацином. У групі хворих, що отримувала цефтріаксон головний біль зникав на $6 \pm 1,3$ добу, лихоманка на $5 \pm 0,4$ добу, показники аналізу ліквору нормалізувались на $16 \pm 2,4$ добу. У групі хворих, що отримувала комбінацію цефтріаксону з левофлоксацином головний біль зникав на $6 \pm 0,9$ добу, лихоманка на $5 \pm 0,6$ добу, показники аналізу ліквору нормалізувались на $17 \pm 1,9$ добу. Таким чином достовірної різниці показників ефективності лікування ми не визначили. Такий результат може бути пов'язаний з низькою проникністю левофлоксацину через гематоенцефалічний бар'єр, та зі збереженням чутливості збудників гострих бактеріальних менінгітів.

**Мокрицька О.А., Введенська А.Є., Молошча Н.В., Сохань А.В., Копійченко Я.І.,
Анциферова Н.В.**

**ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ СПЕЦИФІЧНИХ
ІМУНОГЛОБУЛІНІВ ЛЮДИНИ ПРИ ЛІКУВАННІ ХВОРИХ З ГОСТРИМИ
ГЕРПЕС ВІРУСНИМИ МЕНІНГОЕНЦЕФАЛІТАМИ**

**Харківський національний медичний університет,
кафедра інфекційних хвороб**

Науковий керівник: професор Козько В.М.

На клінічній базі кафедри інфекційних хвороб Харківського національного медичного університету упродовж 6 років спостерігались 57 хворих на герпесвірусний менінгоенцефаліт. Діагноз встановлювався на підставі даних дослідження крові та ліквору методами ІФА та ПЛР, також використовувались інструментальні та клінічні методи обстеження хворих. Середобстежених було 26 (45%) чоловіків і 31 (55%) жінок, віком від 16 до 62 років. Хворі були розподілені на 3 групи в залежності від отриманого лікування. Так, у першій групі (15 хворих) поряд з загальноприйнятою патогенетичною терапією призначалась ретровірусна терапія